എനിക്ക് അടുത്തറിയാവുന്ന ഒരു ഡോക്ടറുണ്ട്. രോഗികള്‍ക്ക് ഏറെ പ്രിയങ്കരനാണ് അദ്ദേഹം. ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ തുറകളിലുള്ളവര്‍ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി കേട്ടറിഞ്ഞു ചികിത്സയ്ക്കെത്താറുണ്ട്. കൃത്യമായ രോഗനിര്‍ണയമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വീകാര്യതയ്ക്ക് ഒരു കാരണം. സാധാരണക്കാര്‍ക്ക് താങ്ങാനാകുന്ന മരുന്നുകളാണു കുറിക്കുന്നത് എന്നത് മറ്റൊന്ന്. എന്നാല്‍, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ഗുണം രോഗികളെ ക്ഷമയോടും അനുഭാവ ത്തോടുംകൂടി കേള്‍ക്കുന്നതാണ് എന്നാണ് എനിക്കു തോന്നിയിട്ടുള്ളത്. ഒരിക്കല്‍ ഒരു പ്രാദേ ശിക ചാനലിലെ അഭിമുഖത്തില്‍ അവതാരകന്‍ അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു: “ഓരോദിവസവും ജോലിയില്‍ ഇത്രയും ആവേശം കണ്ടെത്താന്‍ താങ്കള്‍ക്ക് എങ്ങനെ സാധിക്കുന്നു? സാമ്പത്തി കമായി ഉയരണമെന്ന ലക്ഷ്യമില്ലാതെ എപ്പോഴും രോഗികളെപ്പറ്റി മാത്രം ചിന്തിക്കാന്‍ താങ്കള്‍ ക്കെങ്ങനെ കഴിയുന്നു?” ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്തരം: “എന്റെ ജോലി ക്രിസ്തുവിന്റെ സൗഖ്യശുശ്രൂഷയുടെ തുടര്‍ച്ചയായി ഞാന്‍ കാണുന്നു. എന്റെ വിശ്വാ സത്തിന്റെ പ്രഘോഷണമാണ് ഈ ജോലി. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു മിഷണറിയാണു ഞാന്‍”.

പുതുവത്സരത്തിലേക്കു നാം പ്രവേശിക്കുന്ന വേളയില്‍ ഈ ഡോക്ടറുടെ സാക്ഷ്യം നമുക്കൊന്നു ശ്രദ്ധിക്കാം. ജ്ഞാനികളുടെ ക്രിസ്തുദര്‍ശനത്തിന്റെ ഓര്‍മ പുതുക്കുന്ന പ്രത്യക്ഷവത്ക്കരണ (ദനഹ) തിരുനാളിന്റെ ചൈതന്യത്തിലേക്ക് നമ്മെ നയിക്കുന്ന വാക്കുകളാണിവ. കിഴക്കു നിന്നുള്ള ജ്ഞാനികളായ രാജാക്കന്മാരുടെ സന്ദര്‍ശനത്തെക്കുറിച്ച് മത്തായിയുടെ സുവിശേഷ ത്തില്‍ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. (മത്താ 2,1-12). എത്യോപ്യയില്‍ നിന്നുള്ള ബല്‍ത്താസര്‍, പേര്‍ഷ്യ ക്കാരനായ മെല്‍ക്കിയോര്‍, ഇന്ത്യയില്‍ നിന്നുള്ള ഗാസ്പര്‍ എന്നിവരായിരുന്നു ആ രാജാക്കന്മാ രെന്നാണ് സഭയുടെ പാരമ്പര്യത്തില്‍ കാണുന്നത്. ലോകത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളില്‍നിന്നുള്ള ഇവരുടെ സന്ദര്‍ശനം ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്ഷാദൗത്യത്തിന്റെ സാര്‍വത്രികതയിലേക്കാണു വിരല്‍ചൂണ്ടുന്നത്. ലോകംമുഴുവന്റെയും രക്ഷകനായി ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

ജീസസ് യൂത്ത് മുന്നേറ്റത്തെ സഭയില്‍ ദൈവം വളര്‍ത്തുന്നത് എന്നും ഞാന്‍ അത്ഭുതത്തോടെയാണ് കണ്ടിട്ടുള്ളത്. ഈ വളര്‍ച്ച നമ്മെ ഓര്‍മിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമുണ്ട്. ആഗോള സഭയുടെ ദൗത്യത്തില്‍ മുന്നേറ്റത്തിനു വഹിക്കാനുള്ള പങ്കും അതിന്റെ പ്രസക്തിയുമാണത്. വിവിധ സംസ്കാരങ്ങളില്‍ നിന്നുള്ള ആളുകള്‍ക്ക് തിരുപ്പിറവിയുടെ സന്ദേശം കൈമാറുകയും അവരെ രക്ഷകനിലേക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്ത ദിവ്യതാരകത്തെപ്പോലെ ഭാഷയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും എല്ലാ അതിരുകളും മറികടന്ന് എല്ലാവരോടും ആശയവിനിമയം നടത്താനും എല്ലാവരെയും ആ പുല്‍ത്തൊട്ടിയിലേക്കു നയിക്കാനും സാധിക്കുന്നിടത്താണു മുന്നേറ്റമെന്ന നിലയില്‍ നമ്മുടെ പ്രസക്തി. ദൈവത്തെ കണ്ടുമുട്ടുന്നിടത്താണ് മനുഷ്യര്‍ക്കു സംതൃപ്തി ലഭിക്കുന്നത്. അപ്പോഴാണ് സുവിശേഷത്തിന്റെ പുതുവഴിയിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യാന്‍ അവര്‍ക്കു കഴിയുന്നത്. ആ യാത്രയില്‍ എന്നെങ്കിലും ഒരു ദിവസം അവര്‍ നമ്മളെയും ഓര്‍ക്കും. ‘ഞങ്ങള്‍ അവന്റെ നക്ഷത്രം ദര്‍ശിച്ചുവെന്ന്’ (മത്താ 2,2) അവര്‍ നമ്മളെക്കുറിച്ചും പറയും.

“അവര്‍ ഭവനത്തില്‍ പ്രവേശിച്ച് ശിശുവിനെ അമ്മയായ മറിയത്തോടുകൂടി കാണുകയും അവനെ കുമ്പിട്ട് ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തു. നിക്ഷേപപാത്രങ്ങള്‍ തുറന്ന് പൊന്നും കുന്തുരുക്കവും മീറയും കാഴ്ചയര്‍പ്പിച്ചു” (മത്താ 2,11). ദിവ്യശിശുവിനു മുന്നില്‍ രാജാക്കന്മാര്‍ മുട്ടുകുത്തുന്നതിനെ സഭാ പിതാവായ വിശുദ്ധ ജോണ്‍ ക്രിസോസ്റ്റം വിശദീകരിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവമായിക്കണ്ട് ആരാധിക്കു ന്നതിന്റെ പ്രതീകമായാണ്. ബൈബിള്‍ പണ്ഡിതന്മാരുടെ വാക്കുകളില്‍ രാജാക്കന്മാരുടെ സമ്മാനങ്ങള്‍ ക്രിസ്തുവിന്റെ മൂന്നുവിധ ശുശ്രൂ ഷകളെയും കാണിക്കുന്നു. സ്വര്‍ണം അവന്റെ അജപാലന ശുശ്രൂഷയെയും കുന്തുരുക്കം അവന്റെ പ്രബോധന ശുശ്രൂഷയെയും മീറ പുരോഹിത ശുശ്രൂഷയെയുമാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

സഭയുടെ സേവനത്തിനുള്ള മിഷണറി മുന്നേറ്റമെന്നാണല്ലോ ജീസസ് യൂത്തിനെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ സ്വര്‍ഗീയ മധ്യസ്ഥനായ ഫ്രാന്‍സിസ് അസ്സീസിയെപ്പോലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ മൗതിക ശരീരമായ സഭയെ പണിതുയര്‍ത്താനാണു നമ്മളും വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മുകളില്‍ പറഞ്ഞ ഡോക്ടറെപ്പോലെ, ആധുനികകാലത്തെ ‘ജ്ഞാനികളാ’കാനാണു നമ്മുടെ വിളി. നാം ഓരോരുത്തരെയും ദൈവം ഓരോ തരത്തിലാണ് അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആരോഗ്യം, സമ്പത്ത്, സമയം, കഴിവുകള്‍, ജോലി, സാധ്യതകള്‍ എന്നിവയെല്ലാം ദൈവം നമ്മില്‍ നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്ന നിധികളാണ്. പെട്ടിതുറന്ന് നമ്മുടെ സമ്മാനങ്ങളെല്ലാം ക്രിസ്തുവിനുമുന്‍പില്‍ അവന്റെ സഭയ്ക്കായി സമര്‍പ്പിക്കാം. ഹാന്‍സ് ബല്‍ത്താസര്‍ ഒരു ആത്മീയ വിചിന്തനത്തില്‍ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: “നാം എന്തായിരിക്കുന്നുവോ അത് നമുക്കുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സമ്മാനമാണ്. നാം എന്തായിത്തീരുന്നുവോ അത് ദൈവത്തിനുള്ള നമ്മുടെ സമ്മാനവും”. മുന്തിരിത്തോട്ട ത്തിലെത്തിയ പണിക്കാരെപ്പോലെയാണോ നമ്മള്‍ എന്നു നമുക്കു സ്വയം വിലയിരുത്താം. സമയവും കഴിവുകളുമെല്ലാം പാഴാക്കി ഒന്നും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നവരാണോ നാം. “നിങ്ങള്‍ ദിവസം മുഴുവന്‍ അലസരായി നില്‍ക്കുന്നതെന്ത്?” (മത്താ 20,6).

പുതുവര്‍ഷം നാഥനിലേക്കു നമ്മെ മാടിവിളിക്കുകയാണ്. ഹൃദയംഗമമായ അനുതാപത്തോടെയും ശരണത്തോടെയും നമുക്ക് അവന്റെ സന്നിധിയിലെത്താം. നമ്മില്‍ വിളങ്ങേണ്ട ക്രിസ്തുവിന്റെ ജ്ഞാനമാകുന്ന പൊന്നും, പ്രാര്‍ഥനയുടെയും ആരാധനയുടെയും കുന്തു രുക്കവും, ദൈനംദിന ജീവിതത്തിലെ പരിത്യാഗങ്ങളുടെ മീറയും അവനു കാഴ്ചയര്‍പ്പിക്കാം. (വി. ഗ്രിഗറി). ആഴമേറിയ പ്രാര്‍ഥനാ ജീവിതത്തില്‍ നിന്നാണ് തീക്ഷ്ണതയുള്ള മിഷണറി ജീവിതവും രൂപപ്പെടുന്നത്. സഭയെ നവീകരിക്കാനും പണിതുയര്‍ത്താനുമായി മലകളും താഴ്വരകളുമെല്ലാം താണ്ടി പരിശുദ്ധ മാതാവിനെപ്പോലെ തിടുക്കത്തില്‍ നമുക്കും പോകാം. ഈ പുതുവര്‍ഷത്തില്‍ പ്രാര്‍ഥന യിലും ശുശ്രൂഷകളിലും തീക്ഷ്ണതയുള്ളവരാകാനും നമുക്ക് പരിശ്രമിക്കാം.

ബിഷപ്പ് റാഫേല്‍ തട്ടില്‍ - *സഭാത്മക ഉപദേഷ്ടാവ്, ജീസസ് യൂത്ത് അന്താരാഷ്ട്ര കൗണ്‍സില്‍*